Війна розлучила: The Times розповіло історію братів-близнюків, які опинилися по різні боки

Кристина Казакова 22:54, 05.06.26 8 хв. 47

Підпишіться на нас в Google

В полоні Олексій Бошин дізнався від росіян, що його брат Віктор вступив до російської армії.

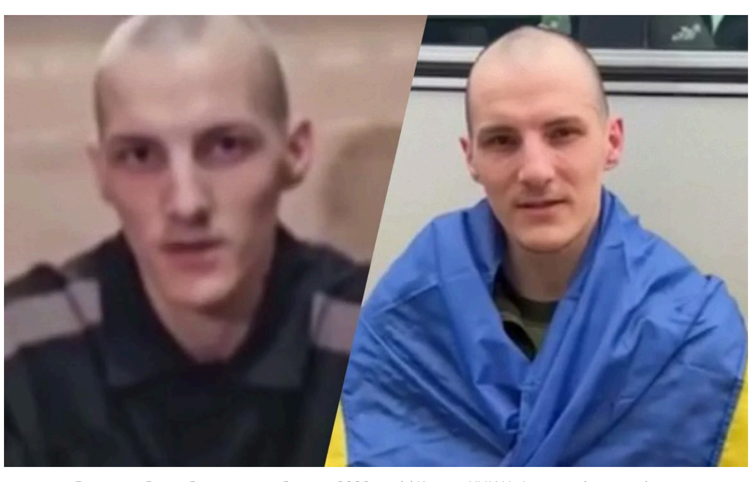

Востаннє брати бачилися особисто у 2020 році / Колаж: УНІАН, фото: скріншот з відео, facebook.com/kyrylo.budanov.official

Вони народилися в один день, у однієї матері, в одному селі. У них однакова посмішка, однакові темні очі, одна кров. Проте під час війни вони опинилися по різні боки, пише The Times.

Видання розповіло, що 26-річний Олексій Бошин – колишній український морський піхотинець, якого взяли в полон у 2022 році і який провів понад три роки в жорстоких умовах у російському таборі для військовополонених.

Водночас, в статті додається, що Віктор Бошин, його однояйцевий брат-близнюк, залишився в окупованій Росією Херсонській області і зараз є призовником в армії президента Путіна, а в очах української держави – злочинцем і колабораціоністом.

ВІДЕО ДНЯ

Через кілька місяців після повернення з полону в результаті обміну полоненими Олексій розповів, як російська війна розлучила його сім'ю.

Брати Бошини виросли в селі Абрикосівка, Херсонської області. Вони були нерозлучні. Довгі літні вечори вони проводили, тренуючись або лагодячи старі машини у дворі.

"У нас було багато спільних інтересів, ми піклувалися одне про одного", - розповів виданню Олексій.

В 2014 році після початку війни на Донбасі обидва брати хотіли вступити до лав української армії, але були занадто молоді.

"Він був таким самим, як я, коли ми росли, ми жили в Україні, ми підтримували Україну", - поділився Олексій.

Згодом брати разом відкрили бізнес із продажу автозапчастин, а у 2019 році Олексій вступив до морської піхоти. Віктор, який уже був одружений і мав дитину, погодився залишитися вдома та керувати бізнесом.

"6 червня я зателефонував йому і сказав: "Приїжджай на вокзал о 20:00, щоб мене провести. Я виїжджаю. Я йду служити". Все було просто", - розповів Олексій.

Видання зауважило, що востаннє брати бачилися особисто у 2020 році. Будучи завзятими спортсменами, вони переважно підтримували зв'язок, тренуючись разом через відеодзвінки. На той час Віктор працював у Польщі, щоб заробити грошей і надіслати їх додому.

В статті йдеться, що напередодні повномасштабного вторгнення підрозділ Олексія дислокувався в селі на околиці Маріуполя, готовий захищати лінію від російського наступу, тоді як Віктор повернувся до Херсонської області.

За лічені дні їхній дім опинився під окупацією, а підрозділ Олексія зазнавав постійних обстрілів на території одного з величезних маріупольських заводів. Його підрозділ зазнав значних втрат.

"Якщо йшли обстріли чи повітряні атаки, не можна було ні їсти, ні відпочивати, а якщо було тихо, це означало, що піхота наступає на тебе, і це було ще страшніше", - пригадав Олексій.

Видання розповіло, що вони ховали своїх загиблих у неглибоких могилах на футбольному полі.

До 12 квітня їх оточили, і у них не залишилося іншого вибору, як здатися. Тоді Олексій пізнав новий вид страху.

"Коли на тебе летять бомби, до цього можна звикнути. Але коли ти вже здався, а тебе ведуть колоною, ставлять на коліна, кажуть закрити очі, і ти думаєш: "Ось і все", - додав він.

За даними видання, спочатку його утримували в невеликих казармах на окупованому Донбасі разом із сотнями інших чоловіків, де охоронці годували їх раз на два дні і казали, що туалет – "там, де ви сидите". Потім їх перевезли до табору для військовополонених у Костромі, Росія, де їх часто карали.

"Якщо ти говорив українською, тебе били", - поділився Олексій.

Одного ранку він отримав листа від сестри, в якому вона повідомила, що вони з мамою перебувають в Одесі, батько залишився з іншими родичами під окупацією, але про Віктора не було жодної звістки.

"Мені це здалося підозрілим", - поділився Олексій.

Потім російські охоронці викликали його до кімнати для допитів. Один з них подивився на Олексія і сказав:

"Він дійсно схожий, але той інший більший, а цей досить худий".

Після цього Олексію заявили, що якщо він хоче побачитися зі своїм братом, тоді йому слід погодись на російський паспорт, і тоді він зможе поїхати додому. Однак, Олексій відмовився.

Саме тоді охоронці сказали йому, що Віктор співпрацював з росіянами, і незабаром він дізнався, що його брат вступив до російської армії.

Видання розповіло, що обидва брати стали маріонетками в російській пропагандистській машині.

ЧИТАЙТЕ ТАКОЖ:

У червні 2024 року державне телебачення взяло інтерв'ю в Олексія, якого змусили зніматися у в'язниці: він був виснаженим і поголеним, і за заздалегідь підготовленим сценарієм просив президента Зеленського пришвидшити їхнє звільнення.

У листопаді того ж року пропагандисти взяли інтерв'ю у Віктора, який у блискучій формі російської армії, як призовник, разом з іншими молодими українцями з окупованих територій брав участь у параді в Криму.

"Я буду відвертим і чесним. Я не служив в Україні. Я мріяв служити тут [у російській армії]. Я хотів би йти далі цим шляхом і підніматися кар'єрними сходами", - сказав в інтерв'ю Віктор.

В публікації зазначається, що його мотиви для вступу до армії не зрозумілі. Спроба зв'язатися з Віктором для коментаря може поставити під загрозу його або інших членів сім'ї, які залишаються під окупацією

На запитання, що Олексій зараз відчуває до свого брата, він відповів одним словом: "Провина".

Олексій вважає, що якби він не служив у українській морській піхоті й не потрапив у полон, Віктора б не змусили співпрацювати. Він переконаний, що його шантажували погрозами заподіяти шкоду його брату-близнюку.

Як зазначає видання, Віктора наразі як призовника, не планують відправляти на фронт у рамках того, що Росія називає "спеціальною військовою операцією", але Олексій побоюється, що, як і багатьох до нього, його змусять підписати контракт, щоб воювати проти своїх співвітчизників.

Видання наголошує, що згідно зі статтею 51 Женевської конвенції, примус цивільних осіб до служби в збройних силах окупаційної держави є військовим злочином.

Примітно, що в 2022 році під час фіктивного референдуму Росія пообіцяла не проводити призов на так званих нових територіях на півдні та сході України, але в 2024 році вона порушила цю обіцянку.

Наразі перспектива радісного возз'єднання з його братом-близнюком є примарною. Олексій згадав дитячу приказку:

"Коли ми були дітьми, люди казали, що якщо ми разом, то ми непереможні, а якщо кожен сам за себе, то нас можуть побити".

Війна в Україні: останні новини

Раніше УНІАН повідомляв, що голова Українського центру безпеки та співробітництва Сергій Кузан заперечив інформацію про оточення Костянтинівки в Донецькій області. Кузан заявив, що російські групи не скоординовані поблизу міста, тому не можна говорити, що здійснено оточення. За його словами, росіяни не намагаються штурмувати місто в лоб, а застосовують тактику флангового охоплення. Кузан наголосив, що бої за Костянтинівку ще далеко не закінчені, бо наявність навіть великої кількості малих піхотних груп, які ховаються в підвалах, промзонах, намагаються з'єднатися, шукають шляхи забезпечення, це автоматично не дорівнює оточенню.

Також ми писали, що російські журналісти звернули увагу на неточності під час промови російського диктатора. Зокрема, Путін похвалився, що російська армія останнім часом захопила в Україні майже "дві тисячі чотириста сорок тисяч квадратних кілометрів", тоді як площа України в її міжнародно визнаних кордонах становить приблизно 603,6 тисячі кв. км. В статті наголошується, що очільник Кремля приписав своїй армії захоплення території, яка у понад 4 рази переважає розміри України. В The Moscow Times, у розшифровці на сайті Кремля з цитати Путіна забрали слово "тисяч", залишивши "2440 квадратних кілометрів".

Вас також можуть зацікавити новини:

- Путін кидає під Гуляйполе свіжих, більш підготовлених штурмовиків, - Волошин
- Забудовники з числа друзів Путіна знищують історичну пам'ятку в Балаклаві, - розслідування
- У Севастополі почали обмежувати продаж їжі "в одні руки", – ЗМІ

війна в Україні | агресія росії

ДОПОМОЖІТЬ ПРОЄКТУ ПІДТРИМАЙТЕ НАС

Читати УНІАН в Telegram | Читати УНІАН в Viber

НОВИНИ ПАРТНЕРІВ